



ÉLETÜNK

Budapest–Kálvin Téri Református Egyházközség

2025. július 27 –
augusztus 9.

*„Az én igaz emberem pedig
hitből fog élni, és ha
meghátrál, nem gyönyörködik
benne a lelkem.” De mi nem
a meghátrálás emberei
vagyunk, hogy elveszünk,
hanem a hitéi, hogy életet
nyerjünk.*

(Zsid 10,38–39)

A hit – igent mondani az életre

Meggyőződésem, hogy kevés olyan ember van, aki nem hisz. Még senkit sem láttam, aki – miközben meg volt győződve arról, hogy már minden hitet maga mögött hagyott – valójában ne hitt volna sok mindent, és senkit sem, aki képes lett volna csak abból élni, amit látni és bizonyítani lehet.

Minden szerető ember kész arra, hogy igen sok mindent higgyen, ha a szeretetéről van szó. Senki sem bízhat a másik emberben, ha nem akar hinni, és senki sem követhet terveket, nem élhet a jövőre irányulóan anélkül, hogy hinné, értelmes, amit csinál. Aki a boldogságot keresi, annak szabadságra van szüksége. Aki azonban a szabadságot választja, annak tudnia kell hinni, hogy a nyitott térben mégiscsak van kapaszkodója, és védve van. A hit az a készség, hogy vállaljuk a szeretet merészségét, és átengedjük magunkat az örömnél. A hit – igent mondani az életre.

Aki „csak azt hiszi, amit lát”, nem tudja, mit beszél, vagy a pokolban él: egy szeretet nélküli világban, szépség nélkül, boldogság nélkül, bizalom nélkül, álmok és fantázia nélkül, bizonyosság nélkül, az élet értelme nélkül. A hit ugyanis nem az emberi élet nélkülözhető emelkedettsége, hanem annak alapja; és aki tagadja ezt a tényt, nem azt érdemli, hogy ellentmondjunk neki, hanem azt, hogy irgalmasak legyünk hozzá.

(Jörg Zink)



Olvassuk közösen a Bibliát! Imádkozzunk együtt!

Július 27., vasárnap, olvasandó: 1Móz 30,1–24

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/gen/30>)

Magyarázat:

Családi kapcsolataink sokszor bonyolultak, nagyon is emberiek. A nehéz helyzetekben, nyomorúságokban nem mindig látjuk a kiutat, vagy elfogy a türelmünk ahhoz, hogy várjunk Isten szabadítására. Pedig Isten még a mi kusza, tökéletlen, féltékenységből fakadó tetteink ellenére is véghez tudja vinni terveit, áldást tud adni az életünkre.

Imádkozzunk azért, hogy emberi kapcsolatainkban ne uralkodják el az egymás iránti féltékenység, az istengyermekségünkhöz méltatlan versengés. Higgyük el, hogy Isten tervei valóra válnak, beteljesülnek a mi mesterkedéseink nélkül is! Törekedjünk arra, hogy a körülöttünk élők számára ne legyünk megbotránkozás vagy hitetlenség okozói!

Július 28., hétfő, olvasandó: 1Móz 30,25–43

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/gen/30>)

Magyarázat:

„Teérted áldott meg engem az Úr” (27b). Mindennapi imádságainkban megköszönjük Isten áldásait, amiket az életünkben tapasztalunk. Ezekért valóban méltó Isten a dicséretre. Milyen nagy öröm az, amikor mástól hallhatjuk, hogy az életükben áldássá válhattunk, és ők is miattunk dicsérik az Istent! Adja Isten, hogy áldássá válhassunk mások számára is.

Imádkozzunk azért, hogy elvégzett munkáink, tetteink és egész életünk áldássá, és Istenről való szép tanúságtétellel lehessen a körülöttünk élők számára. És adjunk hálát azokért az emberekért is, akiket az Úr rendelt mellénk, akiken keresztül mi is megtapasztalhattuk Isten segítő szeretetét, áldását.

Július 29., kedd, olvasandó: 1Móz 31,1–21

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/gen/31>)

Magyarázat:

Sokszor méltatlankodunk amiatt, ahogy bánnak velünk. Néha van is okunk rá, máskor mi bánunk méltatlanul a mellettünk élőkkel. Milyen jó, hogy Isten nem ember, és nem emberi módon cselekszik. Ahogyan a Hós 11,9-ben a próféta Istent ábrázolja, úgy kell nekünk is elfogadni és örövendezni azon, hogy „Isten vagyok én, nem ember. Szent vagyok köztetek.” Ha a jelenben úgy is gondoljuk, hogy sérelem ér minket, Isten helyre fog állítani az életünkben mindent úgy, ahogyan mi, emberek nem lennénk rá képesek.

Imádkozzunk, hogy a mindennapok folyamán megtapasztalt méltánytalanságokra, sérelmekre ne ugyanazzal a lelkülettel reagáljunk, hanem – Istenre bízva ügyünket – „az az indulat legyen bennünk, amely Jézus Krisztusban is megvolt...” (Fil 2,5)

Jusson eszünkbe Urunk ígéje: „Ti vagytok a világ világossága. Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” (Mt 5,14.16)

Július 30., szerda, olvasandó: 1Móz 31,22–54

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/gen/31>)

Magyarázat:

„Az Úr álljon őrt köztem és közted, amikor mi nem látjuk egymást!” (49) Néha azt gondoljuk, nem tartozunk számot adni senkinek, mert az emberek nem látják a tetteinket, nem ismerik a szándékainkat, gondolatainkat. De „Isten lesz a tanú köztünk” (31,50) mindenkor. Neki mindig számadással tartozunk. Éljük az életünket úgy, hogy Istennek akarjunk tetszeni, mert akkor biztos, hogy az emberek felé is az ő szeretetét tudjuk továbbadni.

Imádkozzunk azért, hogy a hétköznapi vitás helyzeteire, konfliktusaira a megoldást mindig annak tudatában keressük, hogy életünk minden dolga (az ilyen ügyeink is) az Úr előtt vannak. Legyünk készek meghallani és követni az Ő akaratát, amikor így szól: „Hagyj fel a rosszal, és cselekedj jót, törekedj békességre, és kövesd azt!” (Zsolt 34,15) „Ha lehetséges, amennyire tőletek telik, éljete minden emberrel békességben.” (Rm 12,18)

Július 31., csütörtök, olvasandó: 1Móz 32

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/gen/32>)

Magyarázat:

Isten komolyan vesz minket, komolyan veszi a vele való tusakodásainkat is. Ő akár még vitapartnernek is tart minket. A szenvedései miatt vívódó Jóbbhoz is így szól: „Övezd hát föl derekadat férfiasan!” (Jób 38,3a) A mi Istennel való találkozásunk után sem lesz soha ugyanolyan az életünk, mint azelőtt. Ha ő belép az életünkbe, megváltoztatja azt az ő akaratára szerint.

Imádkozzunk, adjunk hálát Istennek, hogy Jákóbbhoz hasonlóan nekünk is van kihez kiáltanunk minden helyzetben, a végső pillanatokban, a sötétség idején; van, akitől segítséget, megmenekülést, megtartatást kérjünk, még akkor is, ha ezért a hitünkért, Isten iránti bizalmunk valódiságának és kipróbáltságának bizonyításáért olykor „meg is kell küzdenünk Istennel”. Az Úrral való bensőséges találkozás átformál minket, új néven szólít, megváltoztatja életünket, megerősíti hitünket az Ő jelenléte. „Ha segítségül hívod az Urat, ő válaszol, ha kiáltasz, ezt mondja: Itt vagyok!” (Ézs 58,9)

Augusztus 1., péntek, olvasandó: 1Móz 33

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/gen/33>)

Magyarázat:

A Szentírás egyik fontos tanítása az alkalmas időről szól. Isten népe számára az idő mindig valamit elhoz, valami mindig történik; dinamikus szemlélet jellemezte az ókori Izráelt. Tudták ők is, hogy az időket, alkalmakat siettetni nem lehet, de bíztak abban, hogy Isten hűséges az ő ígéreteihez, még akkor is, ha várni kell azok

beteljesülésére. A mi életünkben is fontos az alkalmas idő, például a megbékélés ideje. Kivel, miért kell megbékélnünk? Isten látja, tudja, és elhozza a megbékélés alkalmas idejét.

Imádkozzunk, adjunk hálát Istennek, mert Ő volt az, aki előkészítette Jákób és Ézsau szívét a megbékélésre. Amit régen Jákób csalárd módon elvett testvérétől, azért Isten sokszorosan kárpótolta Ézsaut. Nem volt szükség kiengesztelő ajándékokra, és más emberi megoldásokra, csak az Isten által átformált (újjászült) szívekre. Szükséges, hogy a mai hívő ember is szívébe zárja e történet egyik fontos tanulságát: „...mert Isten az, aki munkálja bennetek mind a szándékot, mind a cselekvést az ő tetszésének megfelelően.” (Fil 2,13)

Augusztus 2., szombat, olvasandó: 1Móz 34

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/gen/34>)

Magyarázat:

Sikem és Dina történetében emberileg nagyon nehéz igazságot tenni. Mindkét félre egyaránt jellemző az érzelmi túlfűtöttség, önös érdekekből fakadó számítás, és a körülmetélkedés parancsának komolyan nem vétele. Egyik fél sem volt őszinte a másikkal, és látható, hogy ilyen helyzetekben az erőszak erőszakot szül. Ha sérelem ér minket, akkor különösen is hajlamosak vagyunk indulatból dönten. Adj a Isten, hogy „legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra, mert az ember haragja nem szolgálja Isten igazságát” (Jak 1,19b–20).

Imádkozzunk világunkért, az abban dúló háborúk áldozataiért, az országokért, népekért, és minden embertársunkért, hogy érdekellentéteik, sérelmeik és más konfliktusaik megoldásában ne a sértettség és felindulás vezérelje őket, mert a problémákat sem haragból, sem erőszak útján, a bosszú eszközához folyamodva soha senki nem tudta „megoldani”: a vér vért kíván. A gyűlölet ördögi körét, és a megkeményedett emberi szíveket csak Krisztus jósága, emberszeretete, és minden bűnünkért hozott áldozata képes ma is megtörni. Krisztus példáját keresztyén módon követni Pál apostol szerint így lehet: „Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a jóval a rosszat.” (Rm 12,21)

Augusztus 3., vasárnap, olvasandó: 1Móz 35

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/gen/35>)

Magyarázat:

Jákób útja bár még távolról sem ért véget, most mégis lezárul egy szakasza. Az atyai házból indul és oda tér vissza. Ezek után „Jákób végül eljutott apjához” (27). A megérkezés lelki hazatalálás is egyben, visszakapcsolódás az áldás továbbadásának történelmi folyamába. Az apai hagyomány azonban nem más, mint Isten kegyelmi munkájának felismerése és elfogadása az életünkben. Te hol tartasz ezen az úton?

Imádkozzunk, és Jákób példáját követve tisztítsuk meg szívünket, és így járuljunk az Úr elé istentiszteletre: „Távolítsátok el az idegen isteneket, amelyek nálatok vannak! Tisztítsátok meg magatokat...” Emlékezzünk mi is hálaadással az (élet)útra, amelyet Isten kegyelméből bejárhattunk, amelyen megmentett, megsegített, és mindvégig mellettünk volt az Úr mélységekben és magasságokban, fájdalmakban és örömekben.

(35,3) „Áldjad Őt, mert az Úr mindent oly szépen intézett! / Sasszárnynon hordozott, vezérelt, bajodban védett. / Nagy irgalmát / Naponként tölti ki rád: / Áldását mindenben érzed.” (249. ének 2. versszaka)

Augusztus 4., hétfő, olvasandó: 1Móz 36

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/gen/36>)

Magyarázat:

Ézsau és Jákób útjai ismét elválnak. Ezúttal Ézsau lép tovább, de nem érzünk döntésében gyűlöletet, inkább annak az elfogadását, hogy övé a második hely. Istennek van és marad áldása a másik fiú számára is. Ugyanezt a tiszteletteljes viszonyt látjuk visszaköszönni az edomitákról szóló terjedelmes leírásban. A szomszédság és rokonság megélése sokszor vált terhessé a két nép között. Ahogyan Jákób hordta Ézsau ruháját, amikor Izsák elé lépett, úgy kellett hordania és vállalnia a nehéz testvért Izráelnek. Neked kit kell hordanod?

Imádkozzunk, hálát adva a gondviselő Istennek, aki nem személyválogató, mert nem csak az ígéretek örököséről, Jákóbról és családjáról gondoskodott, hanem Ézsaura és nemzetségére is volt gondja, őt is gazdagon megáldotta, ő is népek ősatyjává lett. Az Úr kegyelmében mindannyian részesültek. Legyen ez számunkra is biztatás, örvendezzünk együtt a zsoltárossal: „Áldott az Úr! Napról napra gondot visel rólunk szabadító Istenünk.” (Zsolt 68,20)

Augusztus 5., kedd, olvasandó: 1Móz 37

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/gen/37>)

Magyarázat:

József életét számos sorsszerűség határozta meg már az induláskor. Jákób kivételezése nem segít a családi viszonyokban. József különös álmai pedig csak újabb olajat öntenek a tűzre. Van, amikor úgy tűnik az események minden jó szándék ellenére törvényszerűen rohannak a keserű végkifejlet felé. József álmai, Isten kijelentett szava ugyanakkor arról tanúskodnak, hogy sorsunk felülről nézve nem zárt. A kérdés, megvan-e bennünk a nyitottság Isten szavára, ahogy Jákób esetében?

Imádkozzunk, sőt, kiáltsunk Isten segítségéért és irgalmáért, hogy emberi kapcsolatainkban, a családokban és más közösségekben kialakult feszültségek és viszályok ne fajuljanak el az elvakult, romboló szélsőségek irányába, hanem csituljanak az indulatok, csendesedjenek a szívek, józanodjanak, tisztuljanak a gondolatok, és induljon el a gyógyító párbeszéd az egymásnak feszülő felek között. Ahol lehet, munkálkodjunk mi is a békességen, tudva azt, hogy „Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek.” (Mt 5,9)

Augusztus 6., szerda, olvasandó: 1Móz 38

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/gen/38>)

Magyarázat:

„Igaza van velem szemben” (26). Júda elhagyja testvéreit. Leszármazási vonala többször majdnem megszakadt azzal, hogy két nagyobb fia utód nélkül hal meg. Fia

özvegyét visszaküldi apjához, nem vállal felelősséget érte. Támár cselvetése nem lehet példa, Júdat mégis kijózanodásra és bűnbánatra készíti. Velünk is megesik, hogy nem azt a történetet éljük, amire elhívott minket az Úr. A szembesülés, a bűnbánat és kegyelem végzi el, hogy visszataláljunk a helyünkre, a Messiás családjába.

Imádkozzunk, kegyelmet és erőt kérve az Úrtól ahhoz, hogy semmiképpen ne térjünk el az Ő akaratától, és megmaradjunk Krisztus tanításaiban, az Ő követésében, bármilyen irányba vezessen is az életünk útja, bármilyen fordulatot is hoz az élet, mert a hűség és engedelmesség megóv minket az elbukástól, fájdalomtól és szégyentől. Soha ne feledjük el: ha kiáltunk Istenhez, Ő válaszol, kész a segítségre, nem hagy egyedül, hiszen „Támogat az Úr minden elesettet, és fölegyenesít minden görnyedezőt. ...Közel van az Úr mindenkihez, aki hívja, mindenkihez, aki igazán hívja. Teljesíti az istenfélők kívánságát, meghallja kiáltásukat, és megsegíti őket. Megtartja az Úr mindazokat, akik őt szeretik...” (Zsolt 145,14.18-20)

Augusztus 7., csütörtök, olvasandó: 1Móz 39

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/gen/39>)

Magyarázat:

József élete emberileg szólva csöbörből vödörbe jut. A történet azonban inkább arról tanúskodik, hogy az alázatos szolgálat útján halad előre. Nem hagyja el őt Isten szeretete és hűsége, József is hű marad. Egyre inkább kiderül, hogy a kiválasztottsága a szolgálat kiválóságában jut kifejezésre. József arra emlékeztet minket, hogy minden körülmények között választhatjuk az önkéntes alázat útját, és Isten szeretetében megnyugodva igazi szabadságra lelhetünk.

Imádkozzunk, adjunk hálát az Úrnak, hogy oly sokszor megtapasztalhattuk már: az Ő „szeretete az égis ér, hűsége a magas fellegekig.” (Zsolt 108,5) Józsefhez hasonlóan mi is átértük, hogy Krisztusban „velünk az Isten” (Immánuél – Mt 1,23), aki ígérete szerint velünk van minden napon a világ végezetéig. Könyörödjünk az Úrhoz Szentlélekért, felülről való erőért, hogy továbbra is megmaradhassunk minden körülmények között az Isten iránti hűségben, engedelmisségben. És akkor meg fogjuk tapasztalni, hogy „hűséges az Úr, aki megerősít titeket, és megőriz a gonosztól.” (2Thessz 3,3)

Augusztus 8., péntek, olvasandó: 1Móz 40

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/gen/40>)

Magyarázat:

József börtönbe kerül. A testőrparancsnok különleges feladattal bízta meg őt: ő szolgálja ki a két főrangú rabot. Ettől persze ez még rabság és börtön. Ki is fakad a panasz Józsefből. Sok kérdés feszülhet benne, élete egy rejtély. Éppen ilyen talányos a két rabtárs álma is. József bizalommal mondja ki: „Istennél van a megfejtés” (8). Mi a te kérdésed? Bizalommal hozakodj elő vele!

Imádkozzunk, adjunk hálát Istennek, hogy kérdéseinkkel bizalommal fordulhatunk Őhozzá, mert „Akik az Úrhoz kiáltanak, azokat meghallgatja, és kimentí őket minden bajból.” (Zsolt 34,18) József példája is arra mutat rá, hogy problémáinkra Istennél

találjuk az igazi válaszokat, mert „Istené a bölcsesség és hatalom, övé a tanács és az értelem.” (Jób 12,13) Legyünk hát továbbra is bizalommal Isten iránt, mert ránk is érvényes a prófétai ige: „Ő segítségül hívja nevemet, én pedig meghallgatom őt. Ezt mondom: Népem ő, és ő ezt mondja: Az Úr az én Istenem!” (Zak 13,9)

Augusztus 9., szombat, olvasandó: 1Móz 41,1–36

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/gen/41>)

Magyarázat:

József még a börtönben arra kérte a főpohárnokot, hogy amikor kiszabadul, járjon közbe az érdekében a fáraónál. Most, hogy három év múlva ott áll a fáraó előtt, tudja, hogy kinek köszönheti a szabadulást: egyedül Istennek. Az első megnyilvánulásával az Ő igéjére mutat és a saját szerepét is helyén értékeli. Sokszor az élet keserű leckéin keresztül tanuljuk meg, hogy kihez kell egyenesen folyamodni, hasonlóképpen azt is, hogy alázattal, de bátran tudjunk szólni a világ előtt.

Imádkozzunk, hálát adva Istennek a bizonyosságért: „az Úrnál van az én ügyem, és munkám jutalma Istenemnél.” (Ézs 49,4) József is tudta ezt, hogy az Úrnak köszönhet mindent az életében, a szabadulást, a felemeltetést is. Nem csak Józsefre, hanem a mi életünk keserű leckéire is vonatkozik a zsoltáros biztatása, amikor Isten igéje így biztat minket: „Ha kiált hozzám, meghallgatom, vele leszek a nyomorúságban, kiragadom onnan, és megdicsőítem őt.” (Zsolt 91,15) Dicsőítsük mi is ezért a mindenható Istent.

ÉLETÜNK ESEMÉNYEI

Hétközi programjaink, alkalmaink...

Nyitott templom – kétnyelvű istentisztelet

A 2025. esztendő nyarán folytatjuk az előző évben megkezdett sorozatunkat. A nyár folyamán júliusban és augusztusban minden csütörtök délután 5 órakor megnyitjuk a templomot. Orgonakoncert, istentisztelet és templomtúra várja a látogatókat. Az istentisztelet és a templomtúra magyar és angol nyelven hangzik.

Várjuk szeretettel alkalmainkra!

Kapcsolat

LELKÉSZI HIVATAL

A Lelkészi Hivatal a templom jobb oldalán található udvaron keresztül közelíthető meg, bejárata a templom mögötti épületben van.

Várjuk szeretettel személyesen az alábbi időpontokban:

Hétfő: 10-13 óráig

Kedd: 9-12 óráig

Csütörtök: 14-17 óráig

Ebben az időben **az alábbi telefonszámon érhet el bennünket: 06-30-632-0789**

Keressen bennünket bizalommal keresztelővel, esküvővel, temetéssel kapcsolatban. Itt jelentkezhetsz konfirmációs előkészítésre is. Tegye fel bátran kérdéseit a lelkészeknek!

ELÉRHETŐSÉGEK

E-mail: budapest-kalvin.ter@reformatus.hu **Honlap:** www.kalvinteriref.hu

Telefon: 06-30-632-0789 a lelkészi hivatal ügyeleti rendjében!

Telefonügyelet a 06-30-256-6248 vagy a 06-30-122-85-29 számon **az alábbi időpontokban:**

Hétfő: 13-17 óráig
Kedd: 12-17 óráig
Szerda: 9-17 óráig
Csütörtök: 9-14 óráig
Péntek: 9-17 óráig

ADOMÁNYOK

Mivel egyházközségünk kiadásai havi rendszerességgel kerülnek kifizetésre, kérjük testvéreinket, hogy egyházfenntartói járulékukat is havi rendszerességgel juttassák el nekünk. Javasoljuk, hogy rendelkezzenek rendszeres havi banki átutalásról. Közleménybe írják be nevünket, és hogy „egyházfenntartói járulék”.

OTP Banknál vezetett számlaszámunk: 11707024-20107972

IBAN: HU21 1170 7024 2010 7972 0000 0000

BIC (SWIFT) KÓD: OTPVHUHB

További részletek honlapunkon: www.kalvinteriref.hu

*»Tudjuk pedig,
hogy aki szűken vet, szűken is
arat,
és aki bőven vet, bőven is
arat. Mindenki úgy adjon,
ahogyan előre eldöntötte
szívében,
ne kedvetlenül vagy
kényszerűségből, mert „a
jókedvű adakozót szereti
Isten”!«*

2Kor 9, 6–7